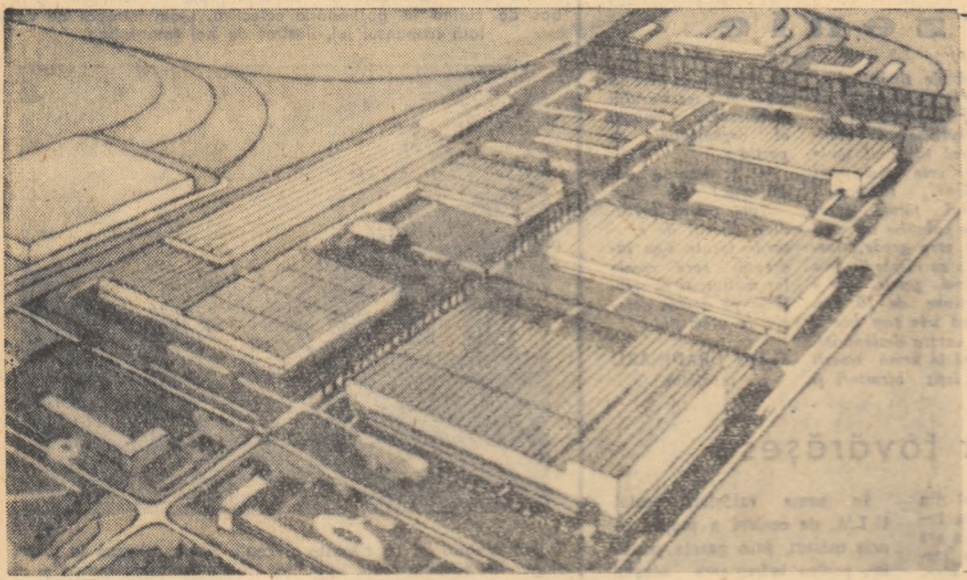

Din duminică în duminică

Ziarul „Sovetskaja Rossia” a publicat de curând sub titlul „Vitorea din India”, macheta primei uzine de mașini grele, care a început să se construiască cu ajutorul Uniunii Sovietice în orașul Indian Ranchi.

HOLBACH

Cu ani înainte de revoluția franceză din 1789, un grup de bărbați îndrăzneți — filozofi, scriitori, savanți se întâlneau cel mai adesea în saloanele unui om recare baron Paul Henry Thiry, baron d'Holbach, moștenitor al unui unchi bogat. Acești oameni, acești „revoluționari”, enciclopediști, erau dușmani ai clerului, superstițiilor, misticismului. „Materiale științifice” — scria referindu-se la ei Plehanov — erau niște republicani zelozii în chestiunile cerești. Ei l-au ghilotinat pe dumnezeu cu mult înainte doctorului Guillotin”.

În saloanele lui, d'Holbach îi asculta pe toți acești enciclopediști cu atenție, îi susținea pe mulți ca un „mecena”, un galant sprijinitor al artelor, un spiritual și, fără pretenție de a fi autor, un adevărat savant multilateral în cele mai diferite domenii ale tehnicii. Traducuse o veche artă a stilizării, o chimie metalurgică, niște analize de chimie și istorie, o scriere a lui Lomonosov, și a scris, pentru marea Enciclopedie, articole de mineralogie, fizică, chimie, metalurgie etc. Printre enciclopediști, acest baron era o adevărată figură „enciclopedică”, preceptat în seci de ramuri ale științelor exacte.

Cam în acea perioadă, poliția clerului căuta cu infrigurare autorii unor nimicoase cărți antireligioase. E vorba, în primul rând, de cartea „Crestinismul democratic sau examen al principiilor și efectelor religiei creștine” semnat Boulanger, cu numele unui amic al enciclopediștilor mort cu cîteva ani înainte, apoi „Malina sfîntă sau Istoria naturală a superstițiilor” și mai ales „Teologia portativă sau Dicționarul prescurtat al religiei creștine”. În saloanul lui d'Holbach, enciclopediștii se întrebau cine ar putea fi autorul acestor scrieri strălucite, tipărite pe furie în Olanda, care dădeau dureri de cap întregului olan clerical; radicalul baron zîmbește și nu spune nimic, dar în 1770, cînd apare marea op „Sistemul naturii” toată lumea — deși lucrea era semnată Mirabaud, cu numele unui filosof materialist mort cu zece ani înainte — recunoaște în autorul acestei mari opere pe Holbach, a cărui existență dublă fusese pînă atunci cunoscută numai de prietenii săi Diderot și de librarul (tipograful) din Olanda.

„Sistemul naturii”, a cărui ediție română apărută în Editura Științifică are peste 600 de pagini, a căpătat renumele de „biblie a ateismului”, „cod al ateismului”, iar autorul ei a intrat în istorie ca „dușmanul personal al lui dumnezeu”. Dintre toți materialiiștii francezi ai secolului XVIII, Holbach este cel mai ra-

dical, mai puternic, mai cuprinzător în critica pe care o face religiei. Nu vom cita aici pasajele teribile în care vorbește despre eler, despre tirania spirituală ș.a.m.d. Să luăm ca exemplu un pasaj relativ limitat, și vom vedea că Holbach nu se mulțumea să nega și să ironizeze religia, ci, pentru a scoate pe rătăcii din negură, făcea cu ei, o adevărată gimnastică mintală, lăsa drept bune, pentru o clipă, unele per-

franceze din 1789, uragunul care mistrua feudalismul cu ajutorul unei lumi retrinse de oameni luminați, cărora Holbach le adresa propaganda sa ateistică, ci al poporului însuși. Chiar în ateismul său, acest strălucit filozof, a avut limite: văzînd în religie cauza tuturor necorocirilor, el a transformat unul din efecte în cauză, nu a putut să-și dea seama că la baza răului spiritual stă altul, material, ex-

trinșat și înalturi eresia religioasă cu oamenii să fie înfrinși. Mistical și reacționar Bossuet, care explică prin religie toate progresele omului, sau materialist și ateu Holbach, care explica prin religie toate necorocirile omului, nu au putut depăși limitele de clasă; și-a dat materia lui marxist a dat substanța joasă.

Cu toate limitele sale, ca rațional, Holbach a rămas încă un autor de actualitate, apropiat de juma secolului de azi; i se curva și lui curvintele de laudă și admirare, cu care Lenin (în Opere vol. 33 pag. 221) vorbește despre scrierile de o popularitate larg în mare „publicistica vîntului ateuismului din secolul al XVIII-lea plină de verve, via, talent, care stăc în mod spiritual și fără idealismului dominant”.

SERGIU FARCAȘAN

Oameni neînfricați

oapte, pentru a dovedi o clipă după aceea că ele se bat cap în cap cu altele, îi invita pe oameni să gîndească: Dacă dumnezeu ar fi „nesfîrșit de bun, ce motive am avea să ne fie teamă de el? Dacă e neajmurtit de sticleț, mai putem fi noi îngrjorați cumva de soarta noastră? Dacă știe totul, de ce să-i mai pomem de nevoile noastre și să-i mai ascuțim cu rațiunile noastre? Dacă este pretinzîndu-se, de ce să-i mai ridicăm temple? Dacă e drept, cum putem să mai credem că își pedepsește creațiile pe care le-a făcut atîi de bicisnie? Dacă o astotpaternic, cum îl putem noi jigni? Dacă e rațional, cum ar putea el să se minie pe niște orbi cărora le-a lăsat libertatea de a se purta fără judecată?... Dacă cunoașterea pe care o avem despre un dumnezeu este cea mai trebuincioasă, cum se face că nu este totodată cea mai evidentă și mai clară?”.

Imediat însă, Holbach ia o imagine inversă, din alte scrieri religioase — imaginea unui dumnezeu crud, capricios — și pune alte câteva zeci de întrebări; și așa mai departe, cu sute și mii de joci, într-un polop uriaș, ca un Samson al științei care a studiat sute și mii de cărți de teologie, cu învățăturile lor contradictorii, cu chichițele lor, cu ezidările lor intunecate, cu lebirintul lor neguros și bolnăvicios. Holbach latină și dăruim edificiul templului teologic din vremea lui, făcînd să pătrundă înăuntru lumina, aerul curat. Și așa, după sute de ani, ideologii ai Vaticanului ca Harrington sau Maritain muncesc cu sudoarea frunții să înlăture ravagiile binefăcătoare făcute de acest curajos baron al rațiunii omenești.

Să nu uităm însă că Holbach a fost un ideolog al burgheziei — în faza ei revoluționară, e drept — și că el însuși, așa rațional cum era, dacă ar fi apucat să mai trăiască numai cîteva luni de zile, poate s-ar fi speriat văzînd izbucnirea marii revoluții

de ploaie. Idealist în istorie, el credea că „eroarea” stă la baza lanțurilor împovărătoare pe care tiranii și preoții le făceau peste tot națiunilor, erozii și se detorțe sclavia... erozii și se detorțe teroarea religioasă... și că

Imagini din filmul sovieto-chinez „Pășind în junglă”
Poșare — rinocer (sus).
Infruntare: cobra și mangusta (jos).

E NE I D A

Acela care trebuia să domine cu urgia lui personalitate poetică, așa-numitul „secol de aur” al Romei antice, Virgiliu, n-a fost decît feciorul unui sârman olar, din Andes, lângă Mantua, în nordul Italiei.

Împăratul Octavian aprecie avantaajul de a avea lângă sine un mînușchi de artiști. De aceea el caută să-l cîștige de partea lui pe Virgiliu, îl încarcă de onoruri, dar îi cere să-și instruzioneze lira pentru el. Și Virgiliu cîntă în Epilogă recunoștința către Octavian. Nu uită însă niciodată că este de la țară și scrie într-o anii 37-30 î.e.n. poemul didactic Georgicele — urmîndu-l în această privință pe un alt poet elin, pe Hesiod — în care slăvește pacea și munca tîhnită pe ogor.

Dar Augustus era atît de ambițios, dorîndu-lui de a ajunge asemenea zeilor atît de mare, încît privînd în jurul lui și-a spus:
„Va trebui să vezi mai sus chiar decît elinii. Și cine poate face asta? Legerda — și-a răspuns tot el. Pe grecii în nobilitate legenda. Tot o legendă mai veche și pe mine. Iară legenda aceasta o va cînta un nou Homer. Care e poetul care putea să scrie un vers melodios ca al străvechului oed? Numai Virgiliu este cel mai mare dintre poeți care se află în jurul meu. El va cînta legenda care mă va învîdu pe mine ca cel dintr-un zeu al lumii, ca Uranus...”

Și a poruncit lui Virgiliu să cînte. Virgiliu, deși nu fost niciodată un poet de curte pentru că și-rea lui modestă, viața lui trăia mai mult la țară.

Îl făceau stîngaci în mijlocul pompei aristocratice, a trebuit totuși să se supună voinței lui Augustus. Așa s-a născut Eneida începută la numai un an după ce Augustus desființase republica, adică în anul 29 î.e.n. și terminată după zece ani de muncă necurmată.

Prima carte, primul cînt al Eneidei, începe stîngaci, prin egiptul adus lui Enea (la fel ca-n Odiseea lui Ulise):

Amele cînt și pe-acei bărbat care-nțiu, de soartă
Dus de pe-al Troiei liman, a venit pe-a Laviniului
coastă-n
Tara Italiei: mult avînt pe uscat și pe mare,
Zăi împovîndu-l una de veghe a cruntei
Junone,
Multe-îndurînd și-n război, pînă cînd să-și
clădească orașul
Să și-și aducă în Lațiu penajii: de unde-s latinii,
Măi albani și-ale marii Rome hotarnice ziduri.

Enea era după legendă, fiul zeiței Afrodita sau Venus cea născută din picătura de sînge, scursă din rana lui Uranus, lovit de fiul său Cronos. Picătura aceasta cursează în apa mării, și s-a prefăcută în spuma albă a valurilor, iar din spuma mării se ivise zeita dragostei și a frumuseții. Fiul zeiței Afrodite din căsătoria ei cu pastorul troian Anhis, viteazul Enea, era cîndva un copil, în jur de cître ani, pe Anhis și de mînd, pe micutul său fiu, Ascaniu sau Iuliu. L-au urmat toți cîți mai scăpăseră cu viață din Troia. Erau oracolii de zeita Venus apă-țînătoare troienilor, dar urmăriți de furia grea a lui sau Junonei, soția marelui Zeus-Jupiter. Trebuiau să se îndrepte către Hesperia — adică țara cîntărilor. De aci venea pe vremuri, tot după legendă, strămoșul troienilor în Asia Mică și în Peninsula Iberică — Troia. Acolo trebuiau acum să se reintorcă troienii în țara strămoșilor lor, în Europa.

La coasta țării legendă iugoslavă așezarea grupului de troieni în Italia, ca o înnoieră a nepoșilor, în țara strămoșilor.

După pînă să ajungă în necunoscuta Hesperia, Enea cu cele douăzeci de căntări ale sale, mai avea mult de îndurat, Junone care nu putea niciodată uita că troienii Paris fu un concurs de frumusețe a neosociale și a preferențe pe frumoasa Venus, nu se înduioa dintr-un de puțin în soarta nelenicilor troieni.

După multe și extraordinare peripeții Enea o-linge, dus de furtună în Cartagina, după cum în Odiseea, Ulise ajungea în țara lefenilor. Și tot așa precum Ulise își istorisește ciudatele lui aventuri pe mări, sub ochii încîntătoarelor Nostrada, Enea desăbînd povestea ultimilor zile ai țării, splendidei regiine o Cartagine: Didona. Intre ei doi se naște o dragoste pătimașă. Dar Enea, la fel ca și Ulise are putere să se smulgă acestei iubiri mistuitoare. El părăsește Cartagina și se re-ntorcă zărește locul rugului, care ardea trupul farnos al Didonei, care-și luase singură viața din dezamăgirea ră luiuse pătimașă.

Aici se vede însă deosebirea dintre concepția lui Homer și aceea lui Virgiliu. Pe cînd Ulise

luptă cu îndrăzneală împotriva zellor și a hotărîrilor soartei, Enea înfruntă urgia Junonei tocmai pentru a împlini voința soartei. El fusese urșit să reintorcă pe troieni în țara strămoșească și acolo să înfîlțeze o cetate, care să stăpînească lumea. Noul popor, născut din acești troieni, trebuie să fie poporul roman. Și urmașii troienilor, romanii, trebuiau să se războie pe abel, năpăstînd pe descendenții acestora din Elada.

Postul ateu al Virgiliu se supunea concepției aristocratice imperiale, ce pretindea că zeii cu hotărît astfel ca Roma să ajungă stăpîna lumii, depășind întru totul pe elini.

Plecăți din Cartagina, îi vedem pe troieni ajungînd în Italia. Enea, condus de proteasa Sibila, se coboară mai întii în Infern ca să cunoască voința zeilor. Apoi, urmînd cu credință aceste porunci, cere mîna Lavinei, fiica regelui Latinus. Numai că Lavinia fusese făgăduită lui Turnus, regele rutulilor. Cele șase cărți care mai urmau să — în total sînt douăzecișase — se înfîlțeau luptele date de Enea pentru dobîndirea mîinii Lavinei, oiaște cu Latinus și stabilirii definitive a troienilor în Italia.

După cum se poate lesne vedea, partea întâia a Eneidei seamănă cu Odiseea și partea ultimă cu Iliada, cînd armele lui Enea, ca alitdată armele lui Ahile, rămîn biruitoare. Eroul lui Virgiliu

Marile poeme ale lumii (IV)

trebuie să intrunească, potrivit dorinței poetului, călătoria lui Ahile și Ulise. Într-o singură persoană.

Virgiliu folosește chiar și aceeași procedee artistice, ca Homer, amestecînd fabulosul cu posibilul, însuflețindu-și poema cu idei și simțăminte proprii epocii sale, cu descrierea multor obiceiuri și datini romane din timpul său, îmbrăcînd totul într-o haină artistică dintre cele mai alse. Eruditia poetului în Eneida este profundă, limba înepesabilă, bunul gust de învidiat. Versurile sînt create într-o succesiune de frumuseți care scapă unei analize în detaliu și-și capătă valoarea lor complexă numai privite în ansamblu.

Poetul s-a străduțit cu conștiințiozitate să-și multumească stăpînul cîntînd legendele prin care familia lui Iuliu (după numele lui Iuliu — fiul lui Enea) din care se trăgea August, era predestinată să conducă Roma și lumea întreagă. Prin Enea imaginărilor său strămoș, Augustus se învada în linie directă cu Uranus. Capătă deci origini divine, putea pretinde să i se înalte temple lui însuși și romanii, stăpînii lumii, să i se închine cu unii zeu.

Virgiliu a cîntat acestea toate, dar el, care studiasse odinioară filozofia epicurică, sigur, a crezut puțin în ele. Inspirația poetului nu s-a putut ridica la înălțimea talentului său. Enea nu a ajuns nici la mărișia lui Ahile și nici la adîncul sens uman al lui Ulise. Epopeea lui Virgiliu nu palpită destul de viață, nici nu are culoarea poemelor bătrînilui elin cu ochii stînși, Homer. Enea „cel pios” este prea rece și prea rezonabil. Familie: Junone Andromaca sau Didona sînt palide, fără pasiunile care le mină ne par adeseori artificiale.

Poetul, scrupulos și conștient că nu a putut să dea o operă care să se compare cu a lui Homer ar fi dorit să și-o răfacă. El a plecat de acolo într-o îndelungată călătorie în Grecia și la Troia dorînd să cerceteze locurile pe unde rădăcise Enea, în legendă. La cîntă încă o dată pe Homer. Făcuse pare-se și un cît plan de lucrări. Dar moartea l-a răpit pe neașteptate. În ceasul cel din urmă el veti săle poetul a cerut ca Eneida să fie distrusă, socotînd-o nedemnă de gloria ce a dobîndise și, poate, rușîndu-se că și slăvise atîta pe împărat.

Cu toate acestea Eneida a rămas. Poetul Propertiu exagera, desigur, cînd scria: „Sînt Eneida, a răsit”. După-va învingi scriitorilor romani, după-va învingi grecilor, ș-a născut ceva mai mare; decît Iliada” Totuși trebuie să recunoaștem că epopeea lui Virgiliu este cea mai importantă creație poetică a literaturii latine. În versurile sale simple, dar muzicale, poetul din Andes a sintetizat amply cultura secolului său cu aspirațiile lumii de atunci. Pentru că Virgiliu, — așa cum spunea despre el Horatiu, cealaltă stea strălucitoare a poeziei latine — sub o înfățișare simplă de om trăit mai mult la țară, ascundea în plept o inimă de aur și sub fruntea gîndirea unui geniu.

Din Eneida, cartea a șasea: călătoria lui Enea în Infern, s-a inspirat de-atîmînter primul poet al epocii moderne, genialul Dante Alighieri, scriind Divina Comedie.

Ca și Iliada și Odiseea, marea poemă Eneida, va fi, fără îndoială, nepieritoare. La fel și numele poetului Virgiliu.

AL MITRU

ANECDOTE DESPRE OAMENI CELEBRI

Talentul nu se moștenește

„Între-a și veni în vizită în Rusia, nepotul compozitorului Meyerbeer pentru să prezenta partitura unui mare număr de compuneri în muzica anchizului său.

Rusii, străbîndu-căla partitura și apoi zise cîntînd din cap:
— E o lucrare bună, dar ar fi fost și mai bună dacă ai fi murit de să și fi compus un cântec de marș jubilar...”

Cînd doctorul e greu de cap

Scriitorul american Mark Twain s-a dus la doctor căruia i s-a plîns în termenii următorii: „Am dureri la urechi. Cînd aduc brațul drept înapoi, apoi cel stîng și în sfîrșit cu amîndouă mîinile descriu un semicerc, încheieturile umerilor mă dor foarte tare.”
„Dar dr. Twain — i-a spus medicul — pentru ce trebuie să faci asemenea mișcări nebunești. Doar un stîlțel artist!”
„Apoi aruncă totul afară!”

Bucătăreasa și chimia

„Dl. doctor, puteți să-mi spuneți, cum vă îmbrăcați paltonul atunci cînd nu este nimeni în apropiere și vă apris?”
„Dar e însoțită asta, ce face al?”
„Ca să vă răspund exact — i-a spus Anna — el pune ceva într-o sticlă mare, apoi îl toarnă într-o sticlă mai mică și din nou într-o sticlă și mai mică.”
„Și ce se întîmplă apoi cu asta?”
„Apoi aruncă totul afară!”

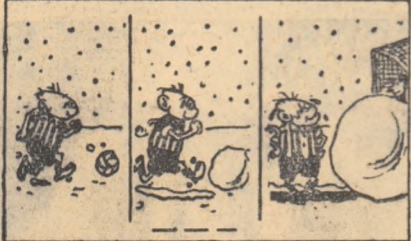
Refuzul politicos

Cînd Mark Twain a devenit un scriitor cunoscut milionari americani și-au făcut o modă să-l invite la diferitele lor banchete pentru a-i prezenta oaseșilor drept o „amuzanță”. Într-o zi Mark Twain a primit din nou o asemenea invitație. El se grăbi să trimită o telegramă care a fost citită cu glas tare în timpul banchetului: „Nu pot să vin, Mîncînaa urmează cu poezia de mine.”

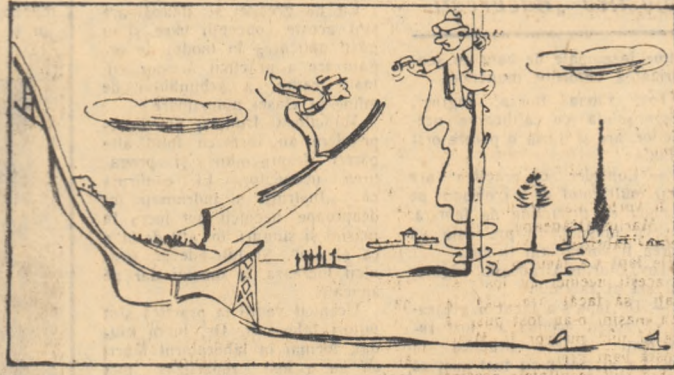
Ce-l lipsește fieceșta

Bernard Shaw era deseori ținta unor atacuri răutăcioase din partea „inaltei societăți” engleze. Odată el s-a întîlnit la o reuniune cu un reprezentant al aristocrației britanice care se prezenta peste tot drept autor de piese de teatru. Immediat ce l-a vă-

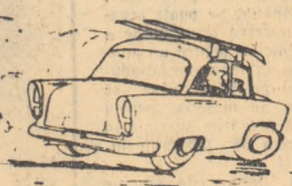
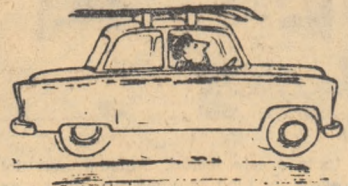
UMOR DE PESTE HOTARE

Din revista „Neue Berliner Illustrierte” (R.D. Germană).

Vă rugăm, citeva cuvinte pentru ascultătorii noștri de radio. (Din „Ogoniok”)

Din revista poloneză „Swiat”

Grădina Botanică din București își sărbătorește în acest an cîntărenul, lată o imagine în sîtorul unde cresc plantele aact

In bilciul lumii burgheze Simfonia... oalelor de găt

Incepați să vă imaginați orchestra în care locul înalt mentelor muzicale este luat onte de găti, capace, sticle, cîruri deșteptătoare și legături chei. E greu, nu? Ei bine tot o asemenea „orchestră” care și-a luat numele pretențios de „Simfonia” (?) există la ora actuală peste Ocean. Conducătorul „dirijorul” și „compozitorul” vid Tudor, care se pretinde povăduitor al muzicii „superdermistă” a făcut chiar un neiu luna trecut în capitala striei. El a prezentat un concert, potrivit propriilor sale firmății, reprezentă tot ce e mai nou în muzica din Statele Unite. Intr-adevăr nu se poate spune că amatori sîntese muzică nu au rămas cu... căscăta. Cele ce l-au fost dau atât timp de două ore a semnat un adevărat cosmar hurabubură de nedescris care tea și auzită pe scenă, în cu și chiar în sală.

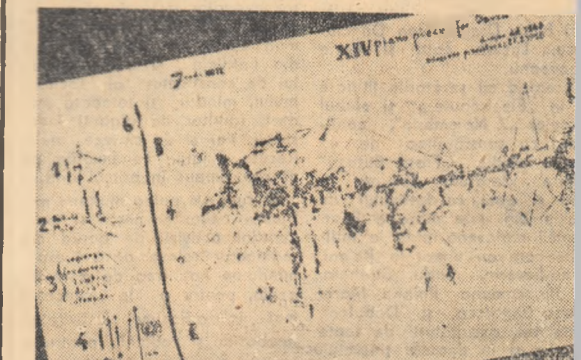
„Concertul” dat la Viena orchestra americană a lui Di Tudor a fost calificat de praustric, drept „simfonia bălăușului”. Surprizele au inceput pentru ascultătorii înecă din cînd pe scena lui Wiener s-arzisea, care a găzduit al orchestre și dirijori celebri, făcînd apariția „dirijorului” amca cu aspectul unui bolnav neri în ultimul grad și nem „orchestră” sale, alcătuită total din... trei persoane. Adevărat că pe scenă putusea văzute un pian, o vioară și violoncel. Ele aveau însă cu tul o altă întrebuințare o cea cunoscută de a lungul seletor. În ciutarea „supermodernismului”, dirijorul David dar a găsit de cuvință să rețea foloarea claviaturii pe lău pe care a locuit-o cu... motele produse de ure și sîrîi capucului. Cîi privește oara și violoncelul, „artiști” mericanii au uitat pur și sim de existența coardelor, le lemnuu cu tot felul de bețieș.

Așa cum se obișnuiește în asemenea împrejurări, „compozitorul” David Tudor s-a pretat și cu o partitură la con Vășindu-i „opera” tipărită, n poți reține să nu califici această mișcătoare drept ovariile schizofrenice. Dealtfel este de să arunci o privire pe acea partitură pentru ca să-ți dai ma cîte conștințențe are „compozitorul” american cu muzica.

Occupîndu-se în relațiile de felul în care s-a desfăș concertul orchestrei americane presa austriacă a subliniat pe soenă vacuarea era tota mare gălăgie s-a putut auzi în scurtă vreme și în sală, amatori vienezii de muzică, ce le-a trecut prima surpău crezut de cuvință că cel cald omagiu adus acestor „zicieni” nu putea fi altul c „simfonia” huidușelilor și raturilor. Și astfel, turneul sambului „supermodernist” merican și al „compozitorului Tudor s-a încheiat cu un rușinos.

Asta e soarta celor care-și brocă isteria în numele de tă modernă”.
M. SAULESC

Isteria „muzicianului” sup modernist David Tudor la numai forme sonore ci grafice, lată o mișcătoare oribilă pe care el o drept... partitură a sim niei sale. La așa muzică, e partitură l

Să discutăm desigur
liniere, educație, răspundere

In viața nu poți merge singur

Citind articolul „Egoismul” apărut în „Știința Tineretului” m-am gândit mult la Ortansa. Învață admirabil, notele ei certifică o străduință demnă de urmat. Și totuși, colegile ei n-o iubesc, n-o au la inimă. Faptul s-a explicat: Ortansa, datorită educației primite în familie, tinde spre o viață izolată, ruptă de colectiv. Stăpână pe cunoștințe, ea nu are grijă decât de propria-i persoană.

M-am dus cu gândul, într-un viitor apropiat, cînd Ortansa, urmărind realizarea visului ei, se va duce la facultate. Nu mă îndoiesc că va învăța și acolo la fel de bine. Dar e exclus ca ea să nu aibă nevoie de ajutorul viitoarelor ei colegi, chiar și în ceea ce privește cartea. Și cum s-ar simți Ortansa dacă studențele i-ar întoarce spatele așa cum a procedat ea cu colegile ei?

Pentru modul cum și-a format ea caracterul, eu găsesc o mare vină și colectivului de elevi în care învăța: organizația U.T.M. din școala are datoria să se ocupe de toți elevii, să urmărească și să îndrume creșterea lor din toate punctele de vedere.

E de neprețuit rolul colectivului în educația membrilor săi. Iată, la noi în școală, erau cunoscute manifestările de egoism ale elevului Olteanu Tudor din clasa a X-a. C. învăța bine, înci clasa se putea mîndri cu el. Dar același Olteanu, apreciat de colegi pentru perseverența sa, era distant, necomunicativ, închis în el. Cu greu dădea un ajutor cuiva. Olteanu este utemist. Organizația U.T.M. de clasă nu și făcea însă o problemă din faptul că evoluția caracterului său se petrecea într-un sens nedorit. Și aceasta din cauză că în concepția multor colegi manifestările egoiste ale lui Olteanu treceau drept niște acte minore pe lângă suc-

cese obținute de el la învăță-tura. Ca și colegii Ortansei, el punea comportarea lui Olteanu pe seama unui fel de mîndrie personală. Dar între mîndrie—sentiment profund uman, trăit de un om atunci cînd a realizat un lucru de preț — și între egoism, există o deosebire esențială. De fapt, organizația U.T.M. din clasa în care învăța Olteanu își rezuma activitatea doar la a analiza din cînd în cînd rezultatele obținute de elevi la învățătură. De obicei lucrurile se petreceau așa:

Cineva, din partea biroului U.T.M. întocnea un rețetar care cuprindea nici mai mult nici mai puțin decît o statistică a notelor: aflăa elevi fruntași la învățătură, alții codăși; iar discuțiile purtate în jurul rețetului nu mergeau mai departe de concluzia cunoscută: fruntașii s-au învățat mai departe bine, codășii s-au luptat să-i ajungă din urmă. Cum cresc însă elevii ca viitori constructori ai socialismului, în ce direcție se formează caracterul fiecăruia, ce fel de trăsături morale îl caracterizează? Asemenea întrebări nu și puneau organizația U.T.M. De aceea, în această clasă și spiritul colectiv se manifesta destul de slab.

Decidată însă ce organizația U.T.M. și-a îmbunătățit activitatea, acționând ca răspundere și în mod direct asupra educației fiecărui elev, lucrurile s-au schimbat. Discutarea în adunarea generală descură U.T.M. a atitudinilor lui Olteanu Tudor, criticele țărănești ce i-au fost aduse, căldura și grija cu care a fost înconjurat de colegi, au ajutat, așa se putea spune, la a transforma radicală a caracterului său. E surprinzător cum Olteanu cel de ieri, indiferentul nepăsător, a devenit astăzi un elev deschis, cu dragoste pentru colectivul în care învăța. Gata ori cînd să-i ajute pe cei rămași în urmă. Și totuși nimic nu-i aici o întimplare. Dimpotrivă, transformarea lui Olteanu este un rezultat direct al ajutorului tovarășesc acordat de colectiv. Nu-i firuza nici pentru colegele Ortansei de a o ajuta să-și însușească trăsături morale frumoase, caracteristice tineretului patriei noastre. Ele trebuie să se apropie de inimă și gîndurile ei, s-o ajute să înțeleagă că nici un om, în societatea noastră, nu se poate realiza pe deplin, nu și poate pune în valoare toate calitățile, dacă se izolează de colectiv.

Te admirăm, Ortansa, pentru perseverența cu care înveți, dar vrem să fim pentru colegii tăi și un tovarăș bun, un prieten bun. Mai devreme sau mai tîrziu, te vei convinge singură că în viață nu se poate merge de unul singur. Un spirit tovarășesc, colectivist, dorința ca și ceilalți colegi ai tăi să se ridice alături de tine — iată ce și-rem.

Consfătuire cu organele de control financiar intern

În Capitală a avut loc zilele acestea o consfătuire organizată de Comisia Controlului de Stat în colaborare cu Ministerul Finanțelor și Banca de Stat a R.P.Romîniei, privind activitatea de control financiar intern din economie. Au participat cadre de conducere din ministere și instituții centrale, secretarii comitetelor executive ale staturilor populare regionale, directorii de întreprinderi, șefii serviciilor regionale de control și revizie, șefii corpurilor de control financiar intern din ministere și statului popular.

Participanții la consfătuire au discutat în lumina Hotărîrilor partidului și guvernului, sarcinile importante ce revin organelor de control financiar în direcția desoperirii și valorificării rezervelor interne din întreprinderi, întărirea disciplinei financiare, apărarea avutului obștesc.

Consfătuirea a făcut un schimb larg de experiență și a discutat măsurile necesare pentru orientarea mai accentuată a controlului spre problemele economice esențiale, pentru sprijinirea în mai mare măsură pe masele de muncitori, tehnicieni și ingineri în efectuarea controlului financiar.

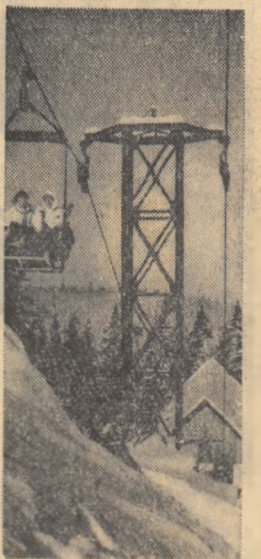
În cadrul consfătuirii s-au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea calității și ridicarea eficacității muncii de control, pentru sporirea contribuției controlului financiar intern la îndeplinirea sarcinilor economice trasate de partid și guvern.

(Agerpres)

Lactoză se produce pentru prima oară la noi în țară la I.C.L.L. Vatra Dornei. Iată-o pe muncitoarea Lucreția Sandu la aparatele de producere a lactozel.

MARILENA DUMAN
elevă în clasa a X-a, membră în comitetul U.T.M., Școala medie „Mihai Viteazul”, București

Cu funicularul la Poiana Stăni

Preștiri de serviciu cu plata în rate

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a aprobat comitetele executive ale staturilor populare să organizeze unități care să execute cu plata în rate pentru salariații permanenți ai unităților socialiste, precum și pentru membrii cooperativelor meșteșugărești, următoarele prestări de servicii: lucrări de reparații la construcțiile de locuințe și la instalațiile atereente acestor construcții; lucrări de bransare și racordare la rețelele de gaze, apă caldă și electricitate; lucrări de instalații interioare de gaze, apă caldă și electricitate.

Totodată se autorizează Ministerul Industriei Grele să execute, cu plata în rate, prin întreprinderile sale, instalații electrice interioare și lucrări de bransare la rețelele electrice.

Hotărîrea precizează că cooperativele meșteșugărești vor presta cu plata în rate: comenzi de confecții; comenzi de mobilă; reparații de mobilă și tapițerie.

Primirea ministrului Austriei de către președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romînie, Chivu Stoica

Sîmbătă 13 februarie 1960, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, a primit în audiență pe șeful trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Au-

striei la București, dr. Franz Herbatschek.

La audiență a asistat ministrul Afacerilor Externe, Avram Bucaciu.

Sport

Compeții în cîntea zilei de 16 Februarie

Te cîntea zilei de 16 Februarie, în multe orașe ale țării se organizează importante competiții sportive. La Cluj s-a organizat un concurs de fotbal la care participă echipele Rapid, Știința, A.S.A. și G.F.R. Intrecerile finale se dispută între 14-15 februarie. La București vor continua întrecerile de haltere, lupte, înot și polo, competiții dotate cu „Cupa 16 Februarie”.

Hochei pe gheață

Între 18-21 februarie patinoarul artificial „23 August” din Capitală va găzdui o interesantă întrecere de hochei pe gheață: „Cupa orașului București”. La această întrecere și-au anunțat participarea hocheiștii din orașele Gorchi, Ostrava și Buda-pesta. Intilnirile hocheiștilor noștri cu formația suedeză Văstera, a constituit o verificare serioasă a jucătorilor romîni în vederea întrecerilor „Cupei orașului București”.

Patinaj artistic

La sfîrșitul săptămîinii are loc primul spectacol al ansamblului de recită și din Berlin „Stele Polare”. Programul este deosebit de variat și atractiv. Clasa cântă despre acest ansamblu. El este elocvent din 43 de patinatori

și retinatoare. Cel mai tîrziu are 18 ani, iar cel mai în vîrstă 18 ani. Toți stăpînesc perfect arta patinajului artistic. Iată cîteva nume din program: Irina Ștefănescu, Irina Ștefănescu și Ionuț Ștefănescu, Irina Ștefănescu și Ionuț Ștefănescu, Irina Ștefănescu și Ionuț Ștefănescu, Irina Ștefănescu și Ionuț Ștefănescu.

Un grup de elevi din anul 8 al Școlii profesionale agricole de J. și G. Murguș, republică în liceu de Botanica în laboratorul școlii.

Brigada de calitate de la fabrica „Electroprecizia” din Săcele condusă de utemista Stanciu Virginica a reușit să dea peste planul lunii ianuarie 100 buc. rotoare și 200 buc. statoare bobinate, pentru motorul tractorului UTOS-26.

Foto: AGERPRES

Concertul violonistului Igor Bezrodnii

Vocea lui Igor Bezrodnii a plăcut de mult în jurul nostru, pe cîntec emișionilor radiofonici. Deveni un artist vizibil în lumea noastră și-a produs simpatia în jurul său. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

Concertul și format sub îndrumarea marelui David Oistrakh și a emișionistului polonoz Avram Lempelești de la Conservatorul

de Moscova, Igor Bezrodnii s-a afirmat în ultimii ani ca unul din cei mai talentați violonști ai generației noastre. Este un virtuoz, care a dirijat în viața sa virtuozii de renume mondial. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

Concertul și format sub îndrumarea marelui David Oistrakh și a emișionistului polonoz Avram Lempelești de la Conservatorul

de Moscova, Igor Bezrodnii s-a afirmat în ultimii ani ca unul din cei mai talentați violonști ai generației noastre. Este un virtuoz, care a dirijat în viața sa virtuozii de renume mondial. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

Concertul și format sub îndrumarea marelui David Oistrakh și a emișionistului polonoz Avram Lempelești de la Conservatorul

de Moscova, Igor Bezrodnii s-a afirmat în ultimii ani ca unul din cei mai talentați violonști ai generației noastre. Este un virtuoz, care a dirijat în viața sa virtuozii de renume mondial. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

de Moscova, Igor Bezrodnii s-a afirmat în ultimii ani ca unul din cei mai talentați violonști ai generației noastre. Este un virtuoz, care a dirijat în viața sa virtuozii de renume mondial. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

de Moscova, Igor Bezrodnii s-a afirmat în ultimii ani ca unul din cei mai talentați violonști ai generației noastre. Este un virtuoz, care a dirijat în viața sa virtuozii de renume mondial. În anul 1958, la Festivalul de la Moscova, a cântat în compania lui Leonid Kozlov și Filarmonei de Stat George Enescu și a cântat solo în sala Ateneului R.P.R.

Rebutul — un robinet ce trebuie închis

(Urmare din pag. 1-a)

de rebuturi este de 1,3 la sută. Anul trecut însă, tinerii de aici au dat rebuturi pînă la 2,1 la sută. Și acum procentul admis continuă să fie depășit — 1,7 la sută. În consfătuire s-a arătat că în secție sînt tineri care lucrează de mult sub coeficientul admis ca strungarul Cazacu Georgehe, responsabilul unei brigăzi de lîneri, Hîrtan Georgehe, rectificator, G. Balan, frezor, și alții. Dar în același timp mai sînt încă tineri care lucrează cu mult peste acest coeficient. La sfîrșitul trimestrului IV 1959, 10 la sută din piesele lucrate de Luca Georgehe erau rebut. De asemenea 5-6 la sută din piesele lucrate de Damian Mihai, Caldăracu Glement sînt încă rebut. Iată dar ce risipă de metal, de muncă omenască se face încă în acest atelier din lipsa de atenție a tinerilor. Utemiștii au cerut ajutorul comunistilor în această problemă. Organizația de partid a ajutat organizația U.T.M. ca împreună cu conducerea secției să găsească acele căi care duc la reducerea rebuturilor. Printre cele mai principale căi se numără: 1. Ridicarea calificării (pentru aceasta la 2 ianuarie a fost redeschis cursul de minim tehnic); 2. Controlul riguros în operații; 3. Aproximarea timpului de lucru către maștrii la timp (aproximarea lasă de dorit în ultima vreme); 4. Buna întreținere a utilajului; 5. Realizarea de inovații și raționalizări.

Si la secția pompe mai sînt tineri care continuă să dea rebuturi peste coeficientul admis ca de pildă Bărbulescu Mihai, care lucrează la pompa de apă. El a fost chemat în fața biroului organizației U.T.M., s-a discutat cu el și în momentul de față maistrul de linie îl ajută îndeaproape să-și îmbunătățească munca.

Dar cîte alte posibilități nu există în întreprindere care folosite, valorificate din plin ar putea duce la realizarea unor importante economii? Utemiștii Ababei Vasile a realizat un dispozitiv de strîngere care asigură o prindere mai rapidă a piesei scurțind astfel timpul de executare a operației respective. Tînarul comunist Mardare Ion lucrează în prezent la o inovație care va aduce de asemenea mari economii (se va exclude o operație de rabotare la unele piese). Extinderea folosirii acestor dispozitive, crearea altora ar putea aduce atelierului, întreprinderii, prin reducerea timpului de execuție, economii de zeci de mii de lei.

Mulț timp în secția pompe, răcirea frezei de la mașina de dantur nu se mai face cu ulei ci cu un solubil concentrat. Dacă acest solubil s-ar folosi la toate mașinile s-ar realiza de asemenea importante economii de ulei. Importante rezerve există încă pentru economisirea metalului. La atelierul de cușineți, de pildă, dacă ar exista o preocupare permanentă pentru recuperarea spanului de bronz, care acum se mai risipește încă, s-ar putea economisi bronz pentru executarea în plus a zeci și zeci de cușineți.

În cadrul consfătuirii, tinerii s-au angajat ca valorificînd cele mai mici rezerve interne, luînd în considerare risipirii și pentru valorificarea fiecărui leu, să răspundă chemării lansate de tinerii de la Uzinele „1 Mai” Ploiești. În răspuns se arată:

Intențim în vederea de colectiv, în urma dezbaterii chemării tinerilor de la Uzinele „1 Mai” Ploiești să luăm în calcul un leu risipit, fiecare lui fructificat” și a dezbaterii posibilităților existente în întreprinderea noastră, ne angajăm să realizăm în cursul anului 1960 3.940.000 lei economii prin următoarele căi:

A. TRAIAN

O carte despre viața neînfriecatului luptător comunist Constantin Godeanu

Ca un șoim care se avîntă tot mai mult spre înălțimi, așa a trăit și a luptat Constantia Godeanu, tînar luptător revoluționar educat și crescut de eroicul partid al comunistilor.

Evocînd viața și lupta lui Constantin Godeanu, cartea „Zborul șoimului” de Marin Mihailache aparăută de mult în Editura Tineretului, povestele despre acest erou drăg al tineretului nostru.

Constantin Godeanu s-a născut ca fiu al unei familii numeroase de țărani supuse cruntei Împărății moșierești, din satul Pietroasa. Este satul în care a fost găsit un celebru tezaur arheologic de o mare bogăție, și în care, în același timp, zeci de familii de țărani se zbateau în cea mai neagră mizerie, ultima bucă de pâine fiindu-le ruptă de la gura de boieri, de vâltași și vecinilor lor.

De mic copil, Godeanu a învățat ce este sărăcia și jaful exploataților iar sentimentele lui de revoltă s-au maturizat cînd a intrat ucenic la Atelierul C.F.R. Grivița din București unde a început să capete o adevărată educație muncitorească. Adevărul despre cauzele suferințelor populului și despre mijloacele de izbăvire a celor mulți, de sub apăsările, l-a aflat pe deplin Godeanu atunci cînd a luat contact cu comunistii și uteciștii. Unul din cei care i-au ajutat să priceapă multe lucruri, care i-a dat să citească cărți progresiste, și i-a explicat înaltele lături ale comunistilor, frumusețea luptei lor, a fost luptătorul comunist Vasile Tudose. Nu mai puțin l-a influențat pe Godeanu contactul cu alți muncitori comunisti. Astfel s-a transformat și călît conștiința lui Constantin Godeanu, s-a format convingerile lui revoluționare care l-au dus în rîndul luptătorilor înaintați. „Zborul șoimului” redă aspec-

te interesante din activitatea ilegală, plină de curaj și abnegație dusă de Godeanu și tovarășii săi pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist. În nopți întinsecoase, Godeanu împreună cu o seamă de uteciști, lîpeau așeză transporturi pachete cu zăbrele, scriau lozinci pe pereți, adocînd cuvîntul partidului în mase, spre furiă neputincioasă a copoilor politiei burgeoze-moșierești. Uteciștii, sub îndrumarea comunistilor, mobilizau pe tineri la lupta împotriva politicii de infomtare și maseilor duse de burghezie și moșierime, împotriva subjugării țării imperialistului: strain și impos-

te interesante din activitatea ilegală, plină de curaj și abnegație dusă de Godeanu și tovarășii săi pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist. În nopți întinsecoase, Godeanu împreună cu o seamă de uteciști, lîpeau așeză transporturi pachete cu zăbrele, scriau lozinci pe pereți, adocînd cuvîntul partidului în mase, spre furiă neputincioasă a copoilor politiei burgeoze-moșierești. Uteciștii, sub îndrumarea comunistilor, mobilizau pe tineri la lupta împotriva politicii de infomtare și maseilor duse de burghezie și moșierime, împotriva subjugării țării imperialistului: strain și impos-

te interesante din activitatea ilegală, plină de curaj și abnegație dusă de Godeanu și tovarășii săi pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist. În nopți întinsecoase, Godeanu împreună cu o seamă de uteciști, lîpeau așeză transporturi pachete cu zăbrele, scriau lozinci pe pereți, adocînd cuvîntul partidului în mase, spre furiă neputincioasă a copoilor politiei burgeoze-moșierești. Uteciștii, sub îndrumarea comunistilor, mobilizau pe tineri la lupta împotriva politicii de infomtare și maseilor duse de burghezie și moșierime, împotriva subjugării țării imperialistului: strain și impos-

te interesante din activitatea ilegală, plină de curaj și abnegație dusă de Godeanu și tovarășii săi pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Partidul Comunist. În nopți întinsecoase, Godeanu împreună cu o seamă de uteciști, lîpeau așeză transporturi pachete cu zăbrele, scriau lozinci pe pereți, adocînd cuvîntul partidului în mase, spre furiă neputincioasă a copoilor politiei burgeoze-moșierești. Uteciștii, sub îndrumarea comunistilor, mobilizau pe tineri la lupta împotriva politicii de infomtare și maseilor duse de burghezie și moșierime, împotriva subjugării țării imperialistului: strain și impos-

La 15 ani de la moartea eroului

triva pregătirilor mișcavului război antisovietic. Cîinii de pază ai aparatului de stat burgeois-moșierești îl urmăreau pe tinerii revoluționari neînfricați printre care și Constantin Godeanu. Într-o bună zi l-au arestat. În acest fel tînarul muncitor a făcut cunoștință cu una din cele mai grele încercări ale vieții de revoluționari. Sămînta ideilor nobile semănate în sufletul lui de către partid a dat roade: Godeanu nu numai că n-a dat înapoi în fața terorii, ci s-a călît și mai mult. Nici amenințările și nici bătăia, nici schingiuirile din arest și nici peregrinările dintr-o închisoare în alta n-au reușit să frîngă voința de oțel a tînarului luptător crescut de partid.

prin demnitatea cu care îndura suferințele, prin forța convingerilor lor nobile și încrederea în victoria poporului, prin puterea de sacrificiu și voința de neclintit. Așa se face că Godeanu, ca și alții alți tovarășii de ai săi, a rezistat cu birie la încercarea cea grea a închisorii.

La 23 August 1944 Godeanu răspunde cu infocare chemării partidului. Procurîndu-și o armă, el se alătură formațiilor patriotice și lupta împotriva ocupanților fasciști pentru salvarea Capitalei de primăjdia nazistă. O nouă perioadă de activitate politică înfocărată începe apoi pentru tînarul comunist. Dornic să aducă un aport și mai puternic la lupta antifașistă, el pleacă voluntar pe front în rîndurile paurilor Diviziiei „Tudor Vladimirescu”.

Practica ucenicilor

(Urmare din pag. 1-a)

trol cum își îndeplinesc obligațiile ce le încredințează organizarea practicii ucenicilor, iar în al doilea rînd, conducerea școlii (director tov. Păun Toma), care n-a urmărit modul în care întreprinderea respectă îndatoririle ce le are pentru buna pregătire a viitorilor muncitori. Conducerea școlii se face vinovată și pentru faptul că de la început, în colaborare cu întreprinderea, nu a întocmit un grafic de desfășurare a practicii în producție a ucenicilor. Întocmirea și urmărirea îndeplinirii cu strictețe a acestuia ar fi putut frîna tendințele de sustragere a ucenicilor de la treburile pe care ei trebuie să le facă în perioada de practică.

Trebuie de asemenea semnalat și un alt fapt. Ucenicii au insistat ca regulile cu privire la desfășurarea practicii să fie respectate. Această cerere justificată a lor a fost scoțită însă de maistrul Vasile Dumitrescu (și adusă de altfel la cunoștință inginerii Fiona Borza), ca o „gravă încălcare a disciplinei”. Această atitudine a maistrului Vasile Dumitrescu constituie o încercare de gîtuire a criticii, de frînare a dorinței ucenicilor de a-și însuși cît mai temeinic meseria.

În sprînjimul organizării și desfășurării în bune condiții a practicii ucenicilor avea datoria să vină și comitetul U.T.M. al cărui secretar este tov. Radu Dan. Comitetul U.T.M. în ansamblul lui n-a cunoscut această stare de lucruri, iar dacă cițiva dintre membrii săi știau cîte ceva în legătură cu aceasta, ei n-au propus măsuri pentru înlăturarea deficiențelor existente.

din întreprinderi trebuie să se îngrijească îndeaproape de practica ucenicilor, să organizeze întilniri ale acestora cu muncitorii, schimburi de experiență etc., să facă din perioada de practică o perioadă din care să se tragă maximum de folosose în vederea unei bune și temeinice pregătiri a viitorilor muncitori.

Este o datorie a membrilor comitetului U.T.M., a conducerii întreprinderii ca și a conducerii școlii ca pe viitor să organizeze într-un asemenea fel practica ucenicilor repartizați aici încît ei să-și îmbogățească cunoștințele profesionale. Aceste foruri trebuie să contribuie la organizarea unei practici eficiente, astfel ca la sfîrșitul perioadei de practică, la examenul la care vor fi supuși, toți ucenicii să primească calificativul „foarte bine”.

Plenara a VI-a a C.C. al U.T.M. subliniază că comitetele organizațiilor de bază U.T.M.

Biblioteca clubului Uzinelor „Vasile Rociță” din București. În fotografie: Un grup de tineri muncitori rîndind cu interes ultimele lucrări primite în bibliotecă.

De peste hotare

Vizita lui N. S. Hrușciov în India

DELHI 13 (Agerpres). — Corespondența specială: Ce-a doua zi a vizitei lui N. S. Hrușciov s-a încheiat cu o mare recepție care a avut loc la ambasada U.R.S.S. de la Delhi, la care au luat parte conducătorii statului și guvernului indian, reprezentanții corpului diplomatic acreditat în capitala Indiei, numeroși parlamentari aparținând tuturor partidelor politice și ziaristi care relatează despre calatoria șefului guvernului sovietic în India. Aceasta era ultima manifestare prevăzută în program la Delhi înainte ca șeful guvernului sovietic să părăsească capitala pentru a vizita până la 16 februarie diferitele localități și obiective industriale din India.

DELHI 13. — Trimisul special al Agerpres: Pretul din India N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, este înfățișat cu un uriaș entuziasm. În zorii zilei de sâmbătă, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și persoanele care îl însoțesc au plecat cu avionul să viziteze ferma agricolă mecanizată de stat din Suratgarh (statul Radjastan).

ACEASTA ferma, situată la cîteva sute de km vest de Delhi, a fost creată pe baza mijloacelor tehnice și utilajului agricol oferit în dar guvernului Indiei de guvernul Uniunii Sovietice, după prima vizită a lui N. S. Hrușciov în India în 1955.

Mii de țărani din localitate

Suratgarh și din împrejurimi au venit la aeroport pentru a-l saluta pe înaltul oaspete sovietic. Apariția lui N. S. Hrușciov pe scara avionului a fost salutată cu un ropot de aplauze și aclamații: Trăiască prietenia între Uniunea Sovietică și India, trăiască Hrușciov.

Șeful guvernului sovietic a fost salutată cordial de Mohanlal Sukhadia, ministrul principal al statului Radjastan, Mahadeo Singh, directorul fermei de stat, reprezentanți ai statului Radjastan și administrației fermei.

N. S. Hrușciov și persoanele care-l însoțesc au luat apoi loc în automobile deschise și au plecat să viziteze ferma.

În cursul vizitei culturilor de bumbac, între N. S. Hrușciov, Mahadeo Singh și T. U. Ujdayabav a avut loc o convorbire însoțită de discuții despre succesele considerabile pe care le-au obținut cultivatorii de bumbac sovietici și indonezei cei din Tadjikistan. V-aș zis, în zorii zilei de sâmbătă, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și persoanele care îl însoțesc au plecat cu avionul să viziteze ferma agricolă mecanizată de stat din Suratgarh (statul Radjastan).

ACEASTA ferma, situată la cîteva sute de km vest de Delhi, a fost creată pe baza mijloacelor tehnice și utilajului agricol oferit în dar guvernului Indiei de guvernul Uniunii Sovietice, după prima vizită a lui N. S. Hrușciov în India în 1955.

Mii de țărani din localitate

Hrușciov ne va aduce prosperitate. Ferma Suratgarh, reprezentată pentru țărani indieni un simbol și o dovadă vie a modului concret în care U.R.S.S. înțelege să ajute sincer și dezinteresat țărănimea din India și din alte țări slab dezvoltate.

La sfârșitul vizitei N. S. Hrușciov a plantat un mărțur. După dejun, ziaristi indieni și străini care îl însoțesc pe N. S. Hrușciov l-au rugat să le împărtășească impresiile culese în timpul vizitei fermei.

Deși am vizitat în grabă ferma, a spus N. S. Hrușciov (făcându-și din nou impresia mea generală este foarte bună. Dacă am văzut-o, se cunoaște că tractoriștii și au înțeles bine profunzimea, nu se vad greșeli).

N. S. Hrușciov a spus în continuare că la ferma de stat din Suratgarh ar putea fi folosită cu succes experiența Uniunii Sovietice în ce privește dezvoltarea agriculturii, fiindu-se seamă de condițiile specifice ale Indiei. Soarele este același și deasupra Indiei ca și deasupra țării noastre, legile naturii sînt aceleași numai că trebuie să le folosim cu pricepere.

N. S. Hrușciov și persoanele care-l însoțesc au plecat apoi spre aeroport. La aeroport, Mahadeo Singh a oferit lui N. S. Hrușciov în dar un album de fotografii de la prima ferma agricolă mecanizată de stat din India creată cu ajutorul Uniunii Sovietice. N. S. Hrușciov a mulțumit pentru dar și și-a luat cu caldura rambas bun de la cei ce i-au condus. Apoi avionul a decolat îndreptându-se spre Delhi.

În cursul serii, N. S. Hrușciov și persoanele care îl însoțesc au asistat la spectacolul Kumar Sanyal — drama epică a Claudiului literaturii indiene Kaifada — organizat de către Academia Indeană de Artă.

La spectacol au asistat de asemenea primii miniștri Netra, vicepreședintele Indiei S. Radhakrishnan, primul ministru al Radjastan, V. Sankaralingam, care a sosit sîmbătă în India, însoțit de guvernul Indiei, deputați parlamentari, membrii corpului diplomatic, reprezentanți ai opiniei publice.

10 ani de la semnarea Tratatului de prietenie sovieto-chinez

MOSCOVA 13 (Agerpres). — În legătură cu cea de-a 10-a aniversare a încheierii Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și R. P. Chineză, între conducătorii celor două state a avut loc un schimb de mesaje.

În mesajul adresat de N. S. Hrușciov și K. E. Vorșilov lui Mao Tze-dun, Liu Șao-și, Ciu De și Ciu En-lai se subliniază că această dată memorabilă este o sărbătoare atât pentru poporul sovietic cât și pentru poporul chinez, unită prin legăturile strînse ale unei prietenii îndelungate.

Poporul sovietic, se arată în mesaj, se bucură din toată inima de succesele obținute de poporul chinez în construirea socialismului. Prin munca lor eroică construită poporul sovietic și chinez aduc o mare contribuție la cauza victoriei socialismului în întreaga economie pașnică cu capitalismul.

În mesaj se arată că prietenia sovieto-chineză constituie un factor important de întărire continuă a unității și coeziunii marii familii a popoarelor țării socialiste, a creșterii continue a puterii întregului lagăr socialist.

Unitatea și coeziunea popoarelor, statelor și partidelor noastre comuniste, se subliniază în mesaj, se vor întări continuu în interesele pașnice și socialismului. Poporul frate chinez poate fi îndreptat de faptul că în poporul sovietic el are și va avea un prieten credincios și de nădejde.

În mesajul adresat de Mao Tze-dun, Liu Șao-și, Ciu De și Ciu En-lai lui N. S. Hrușciov și lui K. E. Vorșilov, se subliniază că încheierea acestui tratat a exercitat și va exercita o influență uriașă asupra înfloririi

Chinei și Uniunii Sovietice, asupra cauzii apărării păcii în întreaga lume și progresului omenirii.

În mesaj se subliniază că alianța dintre China și Uniunea Sovietică constituie un puternic rezorț al păcii în lumea întreagă.

Conducătorii chinezi își exprimă convingerea că datorită ajutorului unire ale lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, primum și ale țării înaltăre de pace din lumea întreagă cauza apărării păcii, va reuși cu siguranță victorii și mai mari, în ciuda tuturor piedicilor și anelurilor dampanilor imperialiste.

Poporul chinez este profund încântat, se spune în mesaj, că în omu care tor arma, mărețea alianță chino-sovietică va educe na și mai mare aporț la cauza nobilă a luptei pentru pace în lumea întreagă și la progresul întregii omeniri.

Cu prilejul acestei aniversări la Moscova și Pekin au fost oferite recepții. La recepția de la Moscova a luat cuvîntul Liu Șao-și, ambasadorul R.P. Chineză în U.R.S.S. și F. R. Kozlov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La recepția de la Pekin au luat cuvîntul Cen I, locțiitor al premierului Consiliului de Stat și ministru al Afacerilor Externe al R.P. Chineză, S. V. Gervanșko, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Chineză, Ciu De, președintele Consiliului Permanent al Adunării Reprezentanților Popolare din întreaga China, Guo Mo-șu, vicepreședinte al Comitetului de Miniștri al U.R.S.S., și alții.

Vizita lui A. I. Mikoian în Cuba

HAVANA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 februarie, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Fidel Castro, primul ministru al Republicii Cuba, și persoanele care îl însoțesc, s-au deplasat la Havana din călătoria pe care au întreprins-o în țara noastră.

În această ocazie, A. I. Mikoian a avut o conferință cu conducătorii din Cuba și organizatori ai recepției în onoarea șefului delegației sovietice.

În seara aceleiași zile A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit o mare recepție la care au participat Osvaldo Dorticos, președintele Cubei, Fidel Castro, primul ministru al guvernului cubanez, membri ai guvernului cubanez, conducători reprezentanți ai culturii, numeroși reprezentanți ai opiniei publice.

După recepția A. I. Mikoian a plecat o convorbire televizată.

Poporul Guineei îl așteaptă pe N. S. Hrușciov

CONAKRY 13 (Agerpres). — TASS transmite: Poporul din Guineea așteaptă cu nerăbdare vizita pe care o va face în această țară N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, a declarat Kamara Umar Dion, secretar general adjunct al Uniunii sindicatelor din Guineea. Nici un apropiat poartăre nu multă vreme, care așteaptă cu interes și înțelegere reciprocă. Aceasta vizită va ajuta popoarele din Africa să cunoască mai bine Uniunea Sovietică și politica coexistenței pașnice a țării cu sisteme sociale diferite promovată de U.R.S.S.

Felix Bikinda, directorul unui magazin de stat din Conakry, a declarat: Am văzut filmul despre vizita președintelui nostru, Seku Ture în U.R.S.S. și mi s-a fost entuziasmat de primirea

caldă pe care i-au făcut-o oamenii sovietici. Acum, avem șansa să întâlnim personal în persoana lui N. S. Hrușciov și să-l ținem în țara noastră o primă dată de la

BRUXELLES 13 (Agerpres). — Comitetul sovietic deosebit de interesat vizita în Republica Guineea a lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., revine în țara noastră o primă dată de la

La 12 februarie, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și alții au plecat în țara noastră o primă dată de la

Budapesta și-a sărbătorit a 15-a aniversare a eliberării de sub cîmpotopirea fascistă

BUDAPESTA 13 (Agerpres). — Oamenii muncii din capitala Ungariei au sărbătorit la 13 februarie cea de-a 15-a aniversare a eliberării Budapestei de sub cîmpotopirea fascistă.

La 12 februarie, la Statul popular orășeneș din Budapesta a avut loc o adunare festivă. La adunare s-a dat citire telegramelor de salut adresate de marșalul Uniunii Sovietice, R. L. Malinovski, comandantul trupelor sovietice care au eliberat Budapesta.

La 12 februarie, A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și alții au plecat în țara noastră o primă dată de la

Zările din 13 februarie, această zi este o zi de mare bucurie pentru toți cetățenii. Aceasta vizită va ajuta popoarele din Africa să cunoască mai bine Uniunea Sovietică și politica coexistenței pașnice a țării cu sisteme sociale diferite promovată de U.R.S.S.

Felix Bikinda, directorul unui magazin de stat din Conakry, a declarat: Am văzut filmul despre vizita președintelui nostru, Seku Ture în U.R.S.S. și mi s-a fost entuziasmat de primirea

In magazinele din Moscova Au apărut noi aparate și mașini de uz gospodăresc

MOSCOVA 13 — Corespondența Agerpres transmite: În ultima vreme în magazinele din Moscova au apărut o serie de noi mașini și aparate destinate ușurării muncii gospodărești. Atrage atenția în primul rînd aparatul numit „Venta” de o construcție originală, o adevărată combinație casnică universală. Aparatul acesta spală și stoarcă rufe, înalzește odala, a risipește locuința, vopsăște pereții, stroșește florile, curată de praful casa, mobilă, îmbrăcămintea, curăță și îndepărtează și de alte funcții care obținut un șir de gospodărești multă vreme. Cu toate acestea „Venta” este un aparat de dimensiuni mici, foarte ușor de mutat dintr-un loc în altul, dar în cazul unei case de gospodărie modernă, aceasta este o funcție electrică la valoarea de numai 1800 ruble.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

Primirea de către Go Mo-jo a delegației Academiei R. P. Romine

PEKIN 13 (Agerpres). — După cum transmite agenția China News, delegația Academiei R. P. Romine a sosit în Pekin în vederea semnării planului de colaborare științifică pe anul 1960 între Academia R. P. Romine și Academia de Științe a R. P. Chineză a fost primită de Go Mo-jo, președintele Academiei de Științe a R. P. Chineză.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

Am văzut într-o zi într-o magazină sovietică un aparat produs în anul 1960 care este un aparat de muncă de casnic.

In Sahara a explodat prima bombă atomică franceză

MOSCOVA 13 (Agerpres). — La 13 februarie, în Sahara a explodat prima bombă atomică franceză în Sahara, agenția TASS este impeternică să declare următoarele:

Problema exploziilor nucleare este bine cunoscută. U.R.S.S. s-a pronunțat în repetate rânduri pentru încetarea imediată a experimentelor nucleare de toate tipurile. Ca însă să înțelegem și să urcăm realizarea unui acord internațional cu privire la încetarea pentru totdeauna a experimentelor cu arme nucleare la 29 august 1958 guvernul sovietic a luat în mod unilateral hotărîrea de a nu relua exploziile nucleare, dacă puterile occidentale au vor relua experimentele cu arme atomice și cu hidrogen.

După cum se știe, la 20 noiembrie 1959, la cea de-a XIV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a fost adoptată o rezoluție prezentată din inițiativa unui număr de țări afro-asiatice, prin care Franța era chemată să se abțină de la efectuarea experimentelor cu arme atomice în Sahara.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

Declarația agenției T. A. S. S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

În această ordine de idei nu se poate să nu se exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul francez nu a luat seama de părerea opiniei publice mondiale și, la 13 februarie, a efectuat explozia unei bombe atomice. În Uniunea Sovietică se consideră că orice nouă explozie cu arme nucleare, oriunde s-ar efectua ea, nu poate să nu complice rezolvarea principalelor probleme a zilelor noastre — dezarmarea generală și totuși — și face jocul forțelor care se pronunță pentru continuarea cursului înarmării nucleare. Dacă exploziile nucleare vor continua, atunci, firește, guvernul sovietic nu poate să treacă acestuia cu vederea și să nu tragă concluziile corespunzătoare pentru asigurarea securității țării sale.

Uniunea Sovietică va duce și pe viitor lupta pentru încetarea cît mai grabnică și totală a tuturor experimentelor nucleare, pentru încheierea unui acord internațional și încetarea acestor experimente pentru totdeauna.

Proape 2.000 de tineri din Hamburg au organizat o demonstrație cu forțe la monumentul victimelor fascismului din cimitirul Ohlsdorf protestînd împotriva reinviului fascismului în R.F. Germană.

S-a întîmplat la Köln

Köln este un vechi oraș german și atrage de obicei un mare număr de vizitatori. În ultimii ani, alături de edificiile monumentale a apărut la marginea unui scuar din apropierea bulevardului Honsoring, pe un pedestal modest, o figură de femeie, în mîna ține trupul unui copil decedat. Chip orbit de durere, mutilat de marile tragedii, „Aici sînt înmormîntate victimele Gestapoului. Monument în amintirea anilor de rușine ai Germaniei 1933-1945”. Sculptura simplă, text laconic, aspru.

Mulți turiști admiră catedrala din Köln ca pe un colos arhitectural, dar, moi puternic simț

zduțul sufleteste atunci cînd trec prin fața chipului cenușiu de femeie. Ea evocă momente cutremurătoare din vremurile noastre care nu se șterg din memorie, țînd conștiința în stare de alertă, îndeebese atunci, cînd, pe teritoriul vest-german apar simptomele a celorlalte procese care au clocit fascismul.

„...și iată că în acest oraș de pe valea Rinului a descins, venind de peste ocean, William Schlam, Schlam dorea neapărat să-și împărtășească convingerile tinerilor locali.

„Să nu credeți că Schlam urmărea să-și povăduască pe tinerii vest-germani ca nu cumva să se lase ademiniți de neo-fasciști sau să țînd o prelegere emoționantă determinată de prezența evocatoare în Köln a monumentului victimelor nazismului.

Autorul cărții „Limite miracolului”, scotită ca o ofrandă adusă „războiului rece”, nu avea asemenea intenții. Altmîniț și-iar fi dezmințit propriile sale convingeri.

La o adunare a studenților din Köln, Schlam a susținut ideea „războiului olensiv” împotriva Uniunii Sovietice, condamînd atitudinea „caldică” a unor guvernare occidentale față de ideea consolidării păcii pe pămînt prin dezarmare totală.

De altfel, Schlam nu e la prima sa controversă. El e un neodreștist al „războiului rece”. La Minister a preconizat nici mai mult nici puțin decît un război pentru eliberarea Europei răvășite cu prețul a 700 de milioane de victime omenăști. De o demnă deșăvîșit, acest „scriitor” a calculat cu minuțiozitate cantitatea de oameni necesară a fi jertfă pentru interesele unor cercuri politice și economice din Occident.

Schlam și-a însușit normele convenționale de comportare ale

adeptilor înfocați ai „războiului rece”, norme enunțate astfel un colaborator apropiat al Adenauer, cancelarului R.F.G., este suficient de a avea pe sau cinci „principii de bază” care trebuie să te agăți cu în păținare, în mod neobosit în capăt, „principii” ca neîndare față de propunerile p nice ale țării socialiste, a comunismului, respingerea or rui elor spre distindere, refi de a normaliza problema e menă prin încheierea unui tratat de pace cu Germania

„Acționînd după „norma” Schlam s-a pronu împotriva unei conferințe la ve înclt și a considerat ca evoluția cît se poate de per loasă tendința unor cercuri glo-saxone de a recunoa R.D.G. și de a înființa o can pe întreaga Germanie”.

În sfîrșit, apelînd la spi predominant din anul cînginea hitleristă a cup Germaniei, Schlam a str studenților din Köln: „In mania se face istorie. Să nu lăsați vindicîți. Nu vă lă amăgiți de coexistență și distindere”.

Speranța întîmă a lui Wil Schlam a rămas însă nezotă. Studenții nu s-au rî în picior pentru al ovați și nici nu au întonat imnul cist „Horst Wessel”.

S-a declanșat o adevă furtună. Auditorul a strigat dignat în unison: „Ruși Pitic spiritual ce ești!”

Schlam a trebuit să fie din sold pe o ușă din do cîte forțele de ordine.

Pățania acestuia dovedest ura împotriva distinderei natiionale și a păcii e n sfetnic. Sau, mai precis, e nedă în curs de dezvoltare cel care încă nu înțelege a lucru primesc un răspuns b meritat.

VALENTIN URU

In spiritul maccartysmului

WASHINGTON 13 (Agerpres) Ziarul „Washington Post and Times Herald” publică articolul cunoscutului comentator M. Childs, consacrat recentei chemări în fața comisiei Camerei Reprezentanților pentru cercetarea activității anti-americane a unui grup de participanți la Festivalurile mondiale ale tineretului și studenților Childs condamnă cu hotărîre persecutarea americanilor simpli pentru convingerile și vederile lor.

Chemarea grupului de tineri la fața Comisiei Camerei Reprezentanților pentru cercetarea activității anti-americane este caracteristică de Childs drept una din ultimele manifestări ale maccartysmului.

De ce au fost excluși trei studenți din P. S. D. G.

BONN 13 (Agerpres). — Din Partidul social-democrat au fost excluși trei frumosi ai organizației socialiste de studenți: Wolfgang Kopel, Bernhard Hech și Gerhart Bessau. Kopel, președintele filialei din Karlsruhe a Uniunii studenților socialiști din Germania Occidentală, este inițiator și organizator al unei expoziții mobile intitulată „Justiția nazistă care a scapat de deapă”. Această expoziție dezinșcă pe bază de documente trecutului nazist criminal și militor judecatori și procurori vest-germani care în momentul de față ocupă posturi importante în organele justiției R.F.G. La organizarea acestei expoziții au lăsat parte activă Uech, fostul prim președinte al Uniunii studenților socialiști din Germania Occidentală și Bessau fost referent de presă al uniunii.

Înt-o scrisoare deșăvîșă adresată conducerii P.S.D.G., Hech și Bessau subliniază că prin excluderea din partid, conducerea P.S.D.G. și-a manifestat adevărată atitudine față de campania împotriva foștelor elemente naziste care continuă să rămînă în aparatul justiției vest-germane.

Un proces falimentar și un pretext de ultimă oră

25 milioane, 100 mîncari cășii, 100.000 mărci cheltuite... Într-o formă contabilă cam astfel s-ar putea sintetiza înseamnă juridică de la Dortmund împotriva a trei tineri vest-germani invinuți de nomaipensivul „delict... de a fi participat la Festivalurile de la București și Varșovia. Timpul pierdut și banii cheltuiți din vistieria statului de la Bonn n-au compensat însă astupările celor ce vreau să se răfuiească cu inereșea tubitoarea de pace. Martorii „de profesie” n-au reușit decît să pună în încercare să se jucidă întru încurcarea și defăvoriazării Bonului care în culise trăgea șurubii procesului. E adevărat: Kampelmann, președintele tribunalului, s-a strădui serios să îndeplinească îngrata misiune încredințată. Doar vizează o rapidă a-vansare. Scria un ziarist german că a apellucă din Texas în timpul înfloririi „vestului sălbatic” trebuia să fi fost un loc de recreație în comparație cu această sală de tribunal prezidată de Kampelmann. Apărătorilor li s-a dat un război, ziaristi și erau alungați din sală, martorii solicitați de acuzați nu erau admisi. Kampelmann legase zeita justiției nu numai la ochi, ci și de miini și de picioare.

Într-un înșă, impasul devenise inevitabil. Procesul împotriva Festivalurilor se dovedea falimentar. Eșecul nu putea fi însă recunoscut public. Inseamna a fost decis o înscenare neroușită, că acuzațiile sînt false. Aparerole trebuiau totuși salvate. Aeronvoio de un artificiu procedural, de un pretext spre a intru pe mascarada juridică de la Dortmund. Și atunci, cineva, de la Bonn, și-a amintit că în completul de judecătorești de la Dortmund se află și un anume Riedel, împotriva căruia, cîndra, se deschisese o anchetă. Cu

Riedel în componența sa, s năzul nu mai poate cont judecata — au hotărît dum lor. Iar procesul a fost im pe linie moartă.

Cine-i Riedel? E un juctor acuzat de faptul că în u cu cîțiva ani a acceptat o (în valoare de 80 de mărci la firma Mercedes-Benz. Del suia astfel: „graavă mituire sică”.

Afaceria formează obiectu năi anchete de vreo doi-țrei timp în care Riedel a judecătunant numeroși demo vest-germani. Toată lumea, Riedel și anchetatorii vltasără de întîmplare. Cînu Bonn corupția face ravaje în cele mai înalte sfere gve mentale, cînd judecătorești seamă de ina pe a căror conșă și apăsuă zeci mi de crime o se, cînd un C lander este nistru, fapta Riedel era con rată drept o inocentă, demu

la un adolescent, o bagatelă.

Iată însă că în acest înc de 1960, întîmplarea uitat lui Riedel este din nou acuzată și capătă proporții schimbat moraturile în jus de la Bonn? Nu! Dar devu necesar un pretext pentru a tea intrerups procesul de Dortmund al căru curs era r vranabil organizatorilor lui. masa de șah a politicianilor la Bonn trebuia sacrificat pion. Acesta era Riedel.

Impasul procesului de la I mund este elocent. După ce